

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 480/2022-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Danicou Holováčovou, advokátkou, Čajakova 5, Košice, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obdo/7/2021 z 28. februára 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. júla 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením najvyššieho súdu, ktorým boli zrušené rozhodnutia okresného a krajského súdu v civilnom spore. Toto uznesenie žiada zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie s tým, že mu bude priznané finančné zadost'učinenie 5 000 eur.

II.

2. Sťažovateľ sa žalobou proti žalovanému domáha zaplatenia pohľadávky zo zmluvy o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku uzavretej podľa zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o podpore“), podľa ktorej bol žalovaný povinný odobrať od sťažovateľa elektrinu a zaplatiť mu za ňu a prevziať zodpovednosť za odchýlku sťažovateľa podľa zákona o podpore. Na to, aby sťažovateľ mal právo na doplatok podľa zákona o podpore, bol povinný podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o podpore oznámiť Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚRSO“) a prevádzkovateľovi

regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny vždy k 15. augustu na nasledujúci kalendárny rok. Sťažovateľ cez webovú stránku nahlásil údaje o elektrine a vystavil faktúry, ktoré žalovaný odmietol zaplatiť.

3. Žalovaný tvrdil, že nie jemu, ale Východoslovenskej distribučnej, a. s. (ďalej len „VSD“), mali byť adresované oznámenia potrebné pre vznik alebo uplatnenie práva na podporu a VSD mu oznámila, že sťažovateľ si nespĺnil oznamovaciu povinnosť. Ďalej tvrdil, že má informácie od VSD a od ÚRSO, ktorými nemožno preukázať, že si sťažovateľ splnil svoje oznamovacie povinnosti. Sťažovateľ k tomu uviedol, že si splnil oznamovaciu povinnosť aj voči ÚRSO aj voči VSD. Oznamovaciu povinnosť si splnil tým, že tlačivo odoslal ÚRSO mailom 30. mája 2014 a VSD poštou 12. augusta 2014, čo preukazoval poštovým podacím hárkom.

4. Okresný súd rozsudkom zo 4. septembra 2019 žalobe sťažovateľa vyhovel. Považoval za preukázané, že sťažovateľ si oznamovaciu povinnosť splnil voči ÚRSO aj voči VSD, keďže sťažovateľ podal 12. augusta 2014 na pošte zásielku s vyplneným tlačivom z 11. augusta 2014, ktorým oznámil, že si uplatňuje podporu. Podľa súdu bol tento postup v súlade s ustanoveniami zmluvy o doručovaní oznámení, výziev a reklamácií.

5. Žalovaný v odvolaní tvrdil, že VSD zásielka nikdy nebola doručená. Krajský súd rozsudkom z 29. apríla 2020 potvrdil rozsudok okresného súdu. V odôvodnení zdôraznil, že zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v odvolacom konaní posúdiť, je otázka, či sťažovateľ splnil všetky zákonné povinnosti na to, aby mal právo na doplatok. Uviedol, že len to, že sa žalovaný nestotožnil so zisteným skutkovým stavom, úvahami súdu pri hodnotení dôkazov, ako aj právnym názorom nezakladá dôvodnosť odvolania. Podľa krajského súdu okresný súd postupoval v súlade s procesnými pravidlami, a preto nemal dôvod na jeho záveroch týkajúcich sa zisťovania listinných dôkazov a ich interpretácií niečo zmeniť. V závere uviedol, že dôkazné bremeno o tom, že žalovanému adresovaná zásielka nebola doručená a v prípade nedoručenia zásielky preukázanie jej obsahu je na žalovanom.

6. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vady konania podľa § 420 písm. f) CSP videl v porušení práva na spravodlivý proces arbitrárnym výkladom vôle zmluvných strán; nesprávnym prenesením dôkazného bremena v rozpore so zásadou spravodlivého súdneho konania, porušením zásady rovnosti zbraní, nedoručením vyjadrenia sťažovateľa k odvolaniu žalovaného a nedostatočným odôvodnením napadnutého rozsudku. K dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP uviedol, že sudy vec neprávne právne posúdili.

7. Najvyšší súd napadnutým uznesením zrušil rozsudky okresného a krajského súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. K nepreukázaniu doručenia spornej zásielky uviedol, že dôkazné bremeno zaťažuje odosielateľa. Preto bolo úlohou konajúcich súdov prešetriť, či došlo k doručeniu spornej zásielky. Zdôraznil, že z poštovej knihy žalovaného vyplýva, že od 12. augusta 2014 do 28. augusta 2014 žiadnu zásielku od sťažovateľa nedostal. Konajúce sudy tým, že nepreniesli dôkazné bremeno zo žalovaného (adresáta) na žalobcu (odosielateľa), sa dopustili procesného postupu, ktorým konanie zaťažili vadou porušenia zásady, podľa ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval neexistenciu určitej skutočnosti, teda toho, čo sa nestalo. K odôvodneniu rozhodnutia krajského súdu uviedol, že ho nie je možné považovať za dostatočné a presvedčivé. Obe skutočnosti podľa najvyššieho súdu odôvodňujú zrušenie

rozhodnutí okresného a krajského súdu podľa § 420 písm. f) CSP a nie je potrebné sa zaoberať ostatnými dovolaciami námietkami žalovaného.

III.

8. Sťažovateľ s poukazom na to, že medzi stranami sporu bolo nielen zmluvne dohodnuté, ale aj zaužívané doručovanie poštových zásielok ako nedoporučených, vyslovuje nesúhlas so závermi napadnutého uznesenia najvyššieho súdu a vytýka mu nedostatočnosť odôvodnenia, keďže sa nevysporiadalo s jeho argumentmi.

IV.

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka porušenia základných práv sťažovateľa napadnutým uznesením, ktoré sťažovateľ považuje za nedostatočne odôvodnené. Najvyšší súd napadnutým uznesením zrušil rozsudky okresného a krajského súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie na posúdenie toho, či nastali právne účinky oznámenia podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o podpore a či na prepravu prejavu vôle boli použité prostriedky a spôsob, ktoré možnosť dôjdenia prejavu vôle do dispozície adresáta zaručujú. Napadnuté rozhodnutie má kasačnú povahu. Ústavné súdnictvo je vybudované predovšetkým na zásade preskúmavania právoplatne skončených vecí (IV. ÚS 187/09, III. ÚS 421/2016, III. ÚS 855/2016). Súčasťou stabilizovanej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, že základné právo na súdnu ochranu, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie „je výsledkové“, čo znamená, musí mu zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08).

10. Aj kasačné rozhodnutie všeobecného súdu môže byť spôsobilé porušiť základné právo účastníka konania. Ide najmä o prípady, ak všeobecný súd vyrieši s konečnou platnosťou otázku, ktorá je spôsobilá zásadným spôsobom ovplyvniť ďalší priebeh konania alebo jeho výsledok, prípadne ním konanie v istej časti končí a náprava eventuálneho pochybenia by mohla byť dosiahnutá len zásahom ústavného súdu po skončení konania pri posudzovaní spravodlivosti konania ako celku, čo by nebolo účelné (m. m. II. ÚS 344/2019). K zrušeniu kasačného rozhodnutia teda ústavný súd pristupuje len v tom prípade, keď dôvody na tento krok sú natoľko závažné, že sa blížia k zmätočným záťažiam konania, a tak znehodnocujú ďalšie konanie, alebo ak by išlo o veľmi pevnú hmotnoprávnu pozíciu preskúmavaného kasačného rozhodnutia (IV. ÚS 602/2020).

11. Najvyšší súd postupoval v medziach svojej právomoci, pričom sa nedopustil takého výkladu a aplikácie príslušnej zákonnej právnej úpravy, ktorými by poprel ich účel a význam. Napadnuté uznesenie najvyššieho súdu nemožno označiť za arbitrárne v tom smere, že by závery ním formulované boli zjavne nelogické s ohľadom na zistený skutkový stav, ústavne neudržateľné alebo že by napadnuté uznesenie nereflektovalo ťažiskové skutočnosti dôležité pre riadne zistenie stavu vecí a rozhodnutie o dovolaní žalovanej. Predovšetkým však zrušujúce rozhodnutie najvyššieho súdu v konečnom dôsledku nerieši otázku, ktorá by predurčovala to, že sťažovateľ bude v spore procesne neúspešný. Kasačné rozhodnutie sa obmedzuje na formuláciu procesného záveru o tom, koho zaťažuje dôkazné bremeno pri skutočnosti, ktorá sa týka doručovania zásielok sťažovateľa. Napriek tomu, že najvyšší súd dospel k záveru, že tieto skutočnosti má preukázať sťažovateľ, neznamená to, že túto skutočnosť majú okresný a krajský súd považovať za nepreukázanú. Okresný súd aj krajský súd sa budú znova zaoberať dokazovaním skutočnosťou, ktorá sa týka doručovania

zásielky sťažovateľom. V tejto súvislosti treba uviesť, že okresný a krajský súd v doterajších rozhodnutiach, ktoré boli zrušené ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením najvyššieho súdu, jasne nevyriešili nielen otázku toho, či zásielka sťažovateľa bola doručená žalovanému, ale ani samotným žalovaným nastolenú otázku, či zásielka sťažovateľa mala byť doručovaná žalovanému alebo VSD. I preto zrušenie rozhodnutí okresného a krajského súdu nemožno považovať za takú okolnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť porušenie základných práv sťažovateľa. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2022

Peter Straka
predseda senátu